

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 7 Septembrie st. v.

E un lucru pe cât de bun, pe atât de frumos, când omul e chibzuit și nu se aventă prea tare.

Așa dicem noi Românii, care am întâmpinat multe și mari greutăți în îndelungata noastră viață, dar prin toate am trecut, și de aceea nici de rele nu ne spărim prea tare, nici de binele ce ni se pune în perspectivă nu ne bucurăm prea încurcând.

„Să mai vedem“, „să ne mai gândim“, „să ne mai tragem seamă“, dice Românul totdeauna, când e vorba să se pronunțe, și mult vede, mult se gândește, mult își trage seamă mai înainte de a-și pierde nădejdea ori mai înainte de a se da cu totul unei noue speranțe.

Cu totul altfel de oameni sunt concetățenii nostri maghiari. Ei văd toate lucrurile în dimensiuni urieșe, și de aceea adese-ori cele mai neînsemnate supărări îi duc la desperațiune și cele mai neînsemnate succese îi umplu de iluziuni fantastice.

Foarte fresce dar și acum, când îl scim pe Monarchul nostru aici în mijlocul nostru, noi Românii stăm în cuviincioasă liniște la o parte, nu ne îmbulzim, nu facem gălăgie, nu ne aventăm, ci ne dăm mereu: Să vedem ce are să fie mai departe. În timpul acesta concetățenii nostri maghiari aleargă, strigă, se îmbulzesc, încât nu mai poate să ajungă nimeni afară de dinșii la vorbă.

Am înțelege acest avânt al lor, dacă ar fi vorba de vre-un străin, care a venit să vadă țeara aceasta. Am presupune atunci, că vor să-l facă să vadă numai aceea-ce lor le vine la socoteală, precum ne spunea „Pester Lloyd“ sunt acum vre-o de ce zile. E însă vorba de Monarchul nostru, de Stăpânul acestei țări, care-și cunoaște foarte bine moșia strămoșească.

Întrând în țeara aceasta, Maiestatea Sa e acasă, se uită ca ori-și-ce bun chivernisitor împregiurul seu și scie unde anume are să privească, pentru-ca să vadă tot.

Prin ținuturile slovăcești și prin cele rutenesci Maiestatea Sa a accentuat și față cu preoțimea romano-catolică dorința Sa pentru cultivarea bunei înțelegeri între

deosebitele naționalități, fiind-că în părțile acele mulți preoți romano-catolici iau parte la luptele naționale parte pentru curentul de maghiarizare, parte contra lui. Episcopul Lönhart însă n'a voit, când cu propunerile „reuniunii de cultură“ din Cluj să se angajeze în aceste lupte: la Deva deci față cu preoțimea romano-catolică Maiestatea Sa n'a accentuat această dorință a sa.

A accentuat-o însă față cu preoțimea română de ambele rituri, a accentuat-o față cu preoțimea reformată, a accentuat-o însă mai ales față cu deputațiunea dirigărilor publice, condusă de comitele suprem Pogány.

Maiestatea Sa li se adresează tuturor, când stăruie pentru buna înțelegere frățască și tot tuturor li se adresează, când stăruie, ca preoții preoți să fie. Guvernul, care din ajutorul acordat din partea statului preoțimii sărace a făcut un fond de dispozițiune, din care se resplătesc servicii politice, guvernul, care vrea să dispună de arhieriei ca de nisece agenți politici ai sei, guvernul nu este nici el cruțat de Maiestatea Sa. Dojana, dacă dojană este îl atinge și pe el.

Nu mai puțin e atins guvernul, când adresându-se la Părintele Protopop Ioan Papiu, care a fost sunt acum câțiva ani tras în judecată ba chiar și osândit pentru înaltă trădare, Maiestatea Sa pune anume în evidență, că în ținutul, în mijlocul căruia se află, creștinii români de rital oriental sunt foarte numeroși.

N'au Românii nevoie să se îmbuldească: Monarchul lor îi scie, că sunt aici, îi vede și dacă stau mai la o parte, și ține să-i mângăie, și dacă ei nu stăruie.

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ comunică scirea, că Maiestatea Sa a întrebat pe unul dintre judecătorii dela tribunalul din Deva, dacă scie ori nu românește, ear' după-ce acesta a răspuns, că da, scie, l'a încredințat, că și are mare trebuință să scie.

Nu scim, dacă este ori nu exactă scirea aceasta, căci diarele maghiare și cu deosebire cele guvernamentale ori n'au primit-o ori nu vor să o comunice. Nu ne îndoiim însă, că Maiestatea Sa ține ca aceia, care împlinesc funcțiuni de judecători printre Români, să scie românește, fiindcă așa cere legea, pe care Maiestatea

Sa a sancționat-o; credem-deci, că e exactă scirea comunicată de „Siebenb. Deutsches Tageblatt“.

Adunând deci toate aceste amănunte la un loc, nu avem noi Românii nici un cuvânt de a fi mahniti de impresiunea, pe care a primit-o Maiestatea Sa în ceea-ce ne privește, și nu înțelegem avântul, pe care și-l iau concetățenii nostri maghiari, când ne strigă mereu prin coloanele diarelor din Cluj: Auziți ce a ăis Maiestatea Sa?!

Auzim foarte bine și ținem minte ceea-ce am auzit!

Îi întrebăm însă pe concetățenii nostri maghiari, dacă au auzit și înțeles și ei.

Căci nu numai la adresa noastră, ci la adresa tuturor popoarelor a vorbit Monarchul, și nici una din enunțările făcute până acum nu dă cuiva dreptul de a se crede în fața Maiestății Sale fie mai mult, fie mai puțin ca alții, nu le dă îndeebi Maghiarilor dreptul de a se pretinde preferați față cu Românii și de a prezenta venirea Maiestății Sale în Ardeal drept un act sâvârșit cu scopul de a face asupra noastră presiune în favorul lor.

Nici odată poate n'a trebuit mai mult ca acum să simțim, că în fața coroanei sîntem cu toții de o potrivă, că Monarchul nostru nu preferă pe unii, și nu trece pe alții cu vederea și cere dela toți de o potrivă supunerea cătră legile, pe care le-a sancționat.

Și nu noi sîntem aceia, care nu li se supun acestor legi; combatem, cei drept pe unele din ele și le vom combate cu toată hotărîrea câtă vreme vom persista în vîngerea, că ele sînt rele, dar' ne supunem și le respectăm, câtă vreme ele nu sînt abrogate. Alții sînt cei ce nu se supun, nu respectează legile, nu le execută cu bună credință.

Și de aceea, ca bameni chibzuiți, nici că ne facem prea mari iluziuni.

N'am identificat nici odată Coroana cu actualii ei consilieri, nu ne-am îndoit nici odată despre sentimentul de dreptate al Monarchului nostru, n'am crezut nici odată, că este voința Maiestății Sale să fim tratați în țeara aceasta precum sîntem, am scit totdeauna, că Maiestatea Sa vîiesce, ca judecătorii nostri să scie limba

noastră, să cunoască obiceiurile noastre și să aibă bunăvoința cuvenită față cu noi, pentru-că numai astfel pot să ne facă dreptate.

Nu scăpăm însă nici odată din vedere, că astăzi țeara aceasta se guvernează după principii constituționale.

Totdeauna Maiestatea Sa Împăratul, Regele și marele nostru Principe a dorit, întocmai cum s'a enunțat acum, ca toți să se ne supunem legilor și să ne dăm sîlința de a trăi în bună înțelegere frățască. Aceasta însă nu i-a determinat pe actualii purtători ai puterii publice din regatul ungar să respecte și acele dintre dispozițiunile legilor, care sînt favorabile pentru noi. Limba noastră românească tot n'a intrat, precum cere legea, în programul așezămintelor de învățămînt susținute de stat, Românii tot n'au fost, precum cere legea, admiși în funcțiunile publice, și tot ni s'au trimis drept dirigători, ba chiar și drept judecători nisece oameni, care ne răspund „Nem tudok oláhul“, când ne adresăm, după dreptul acordat de lege, în limba noastră la dinșii, și Românul tot a fost batjocorit și tratat ca un nimenia de dirigători și de alți concetățeni ai lui, fără-ca să i-se fi dat vre-odată satisfacțiunea cuvenită. Ne sînt încă în viuă memorie, căci Românul ține minte, cele petrecute la Cluj, când oamenii nostri au fost batjocoriți și când se cânta pe uliți refrenul „O te büdös bocskor!“ fără-ca cineva în lumea aceasta, de dragul bunei înțelegeri măcar, să ne fi dat vre-o satisfacțiune. Din contră tot cei batjocoriți, tot ei au fost loviți și de puterea publică, pentru-ca nu cumva să fim încurajați.

Nu ne facem deci iluziuni, nu ne aventăm, nu ne perdem în gândul, că acum în curînd are să fie pentru noi mai bine de cum este acum, căci una este dorința Maiestății Sale și alta face în țeara aceasta constituțională guvernul responsabil pe propria lui răspundere.

O mângăiere ne rămîne cu toate aceste: concetățenii nostri maghiari nu vor mai pute să ne arunce în față vorba, că Monarchul nostru îi preferă pe dinșii și ne trece pe noi cu vederea, că nu sîntem de o potrivă în fața Tronului și că iubirea noastră prețuesce mai puțin ca a lor.

Ear' celelalte urmează ele de ele și vor veni, dacă nu chiar acum, mai târziu,

Foița „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

(Urmare.)

XXXII.

De astădată, în ziua dintăiu Sylvinet era p'aci, p'aci să moară, ziua a doua însă se mai liniștea, ear' ziua a treia îl slăbiră frigurile. Dintru început el resignă, ear' în cele din urmă se făcu om hotărît; astfel pe la sfîrșitul primei săptămîni recunoscură cu toții, că absența fratelui seu îi priesce mai bine ca prezența lui. În jaloșia, de care era cuprins, el găsia ceva ce-l făcea să fie oare-cum mulțumit de depărtarea lui Landry. Acolo, dișe el, unde s'a dus și unde nu cunoaște pe nimeni, nu-și va găsi — cel puțin — în curînd nouă prietini. Se va simți dar', mai mult ori mai puțin rău, se va gândi la mine și m'e va regreta. Apoi, după-ce se va întoarce, m'e va iubi cu atât mai virtos.

Trecuseră trei luni de zile de când Landry plecase și vre-un an de când mica Fadetă părăsise satul, când ea se întoarce fără de veste, fiindcă bunica ei fusese atinsă de paralizie.

O căuta cu multă iubire și cu mult zel; bătrânețele însă sînt cea mai grea dintre toate boalele, și preste două săptămîni baba Fadeta încetă pe neașteptate de a mai trăi. Trei zile în urmă, după-ce însoțirile la cîmînt trupul bieteii bătrâne, rînduise treburile din case, îl desbrăcase

și culcase pe frate-seu și sărutase pe nașă-sa, care se retrăsese spre a se culca în cealaltă odaie, mica Fadetă ședea adînc intristată în fața focului pe jumătate stîns, care abia puțină lumină mai răspândia, și asculta cîntecul greureșului din dosul cuptorului.

Ploaia cădea și stropia geamurile, și Fanchon se gîndia la iubitul ei, când cineva bătu la ușă și rosti cuvintele:

— Fanchon Fadet! — ești aici? — m'e mai cunosci?

Nu-i fu de loc silă de a merge să deschidă, și mare îi era bucuria, când se lăsă a fi strînsă la inima lui Landry. Landry aflase despre boala bunicei și de întoarcerea Fadetei. Nu putuse rezista dorinței de a o vedea, și el venia acum noaptea, ca să se întoarcă numai înspre dimineață. Ei steteră toată noaptea vorbind înaintea focului, foarte serioși și foarte cuminți, căci mica Fadetă îi aducea mereu aminte lui Landry, că patul unde bunica-sa își dăduse snfletul abia era răcit, și că nu era acum nici timpul, nici locul, ca să se uite în prea multă fericire. Dar', cu toate bunelile lor hotărîri, ei se simțiră foarte fericii de a fi împreună și de a vedea că se iubesc mai mult de cum se iubiseră vre-odată.

Fiind-că începea să se facă ziua, Landry își perdă voia și rugă pe Fanchon ca să-l ascundă în grănarul lor pentru a o mai pute vedea și în noaptea următoare. Dar', ca totdeauna, ea îl aduse de astădată la înțelegere. Îi spuse, că nu mai sînt acum despărțiți pentru mult timp, căci ea este hotărîtă să rămână în sat.

— Motivele 'ți-le voi spune mai târziu — îi dișe ea, — și ele nu vor împedea nici de cum speranța ce am pentru căsătoria noastră. Du-te și termină lucrul, pe care 'ți-l-a încredințat stăpînul teu, fiindcă după cele ce-mi-a istorisit nașă-mea, este în folosul însănătoșirii fratelui teu ca să nu te vadă cîtva timp.

— Nu este decît motivul acesta care, m'e face să te părăsesc, — răspunse Landry; — căci bietul meu frate 'mi-a adus multe neplăceri și m'e tem să nu-mi mai aducă. Tu, care ești atât de sciutoare, Fanchoneto, trebuie să găsești un mijloc a-l lecul.

— Nu cunosc altul decît raționamentul, — răspunse ea, — căci spiritul lui este acela care face să-i fie corpul bolnav, și cine ar pute să leuiască pe unul, ar lecul și pe cealalt. Dar' el are atât ură pentru mine, încât nu va fi cu putință nici odată să-i vorbesc sau să-l mângăi.

— Și cu toate astea tu ai atât spirit, Fadet, tu vorbesci atât de frumos, tu ai un dar atât de singur în felul lui de a face să se creadă ceea-ce tu vrei, dar' numai când îți iei osteneala, așa că dacă tu i-ai vorbi numai o oară, el ar simți efectul. Încearcă, te rog eu. Nu te atinge de mîndria lui și de reaua lui dispozițiune. Obligă-l să te asculte. Fă-o aceasta pentru mine, Fanchoneta mea, și pentru reușita iubirii noastre de asemenea, căci opoziția fratelui meu nu va fi cea mai mică din piedecile noastre.

Fanchon promise, și ei se despărțiră după ce-și repetară de sute de ori, că se iubesc și se vor iubi totdeauna.

XXXIII.

Nimenea din sat nu află despre venirea lui Landry. Dacă cineva i-ar fi spus lui Sylvinet despre aceasta, i-ar fi făcut cel mai mare rău, căci el n'ar fi putut nici odată să ierte, că fratele seu a venit să vadă pe Fadetă, ear' pe el nu.

Două zile după aceasta mica Fadetă se îmbracă foarte curat, căci nu mai era fără bani și lețcae, și rochia ei de jale era de lână subțire. Ea trecu tîrgul dela Cossa și fiindcă crescuse mult în timpul cât a lipsit, cei care o vedeau trecînd nu sciau cine este dela prima vedere. Ea se făcuse foarte frumoasă la oraș, fiind mai bine hrănită și mai bine îngrijită, ea avea în obraz culoare și carne atîta cât îi stetea frumos la vîrsta ei, și nu mai putea nimeni să o iee drept un băiat îmbrăcat cu haine de fată, căci avea un trup mlădios și o talie de-ți era mai mare dragul să o privești. Iubirea și fericirea mai pusese încă în chipul și în toată ființa ei ceva care se vede și nu se poate explica. În sfîrșit ea nu era cea mai frumoasă fată de pe lume, după-cum își închipuia Landry, dar' cea mai atrăgătoare, cea mai bine făcută, cea mai gingașă și poate că și cea mai de dorit din tot satul.

Ea ducea pe braț un coș mare și intra la Bessonieră unde întrebă de poate să vorbească cu jupânul Barbeau.

Cel dintăiu care o vădă fu Sylvinet și el îi întoarse spatele, atât îi era de neplăcut a o întălni. Dar' ea îl întrebă unde se află tatăl-seu

dar' veni-vor cu toată siguranța: n'avem decât să fim răbdători, să ne păstrăm bunul cumpăt și buna reputație și să așteptăm.

Satisfacțiunea ce ni se cuvine o vom primi, fără-ca să avem nevoie de a ne opinti, ca să ni-o luăm noi înșine.

Revistă politică.

Sibiu, 7 Septembrie st. v.

Proiectul de adresă făcut de partidul din dreapta dietei din Croația și subscris de 13 deputați ai dietei croate sună de tot altcum ca și cum ar fi dorit ministerul din Budapesta și semenii lui din Agram.

Punem sub ochii cetitorilor nostri un extras din această adresă ca să vadă cum caracterizează opoziția croată pe guvernul din Agram.

Spunând la începutul adresei, că o lucrare princioasă pe terenul administrației nu se va pute face, pe câtă vreme legea electorală nu se va schimba, continuă astfel:

De aceea, voința poporului nu pute să fie exprimată în dietă, nu pute să se formeze un guvern parlamentar, care ar reprezenta adevărata dorință și adevăratele intențiuni ale poporului din regatul acesta; în guvernul Maiestății Voastre au ajuns mai mult elemente cari urmează intențiunilor ministrilor maghiari, intențiuni, cari stau în contradicțiune evidentă cu trebuințele și interesele regatului Maiestății Voastre prea credincios, astfel de ticăloși, pe cari nenorocirea i-a adus la cărmă abuzează de puterea lor incredințată, violentează legile, fac presiuni asupra funcționarilor și asupra poporului, se folosesc de mijloace corupte, și execută violențe nemai pomenite. . . .

Foile Cehilor tineri s'au ocupat mai dîlele trecute cu raportul dintre Maghiari și concetățenii lor slavi. Reproducem și noi o mică probă despre aceea, cum judecă Cehii despre poziția de acum a Maghiarilor:

„*Narodni Listy*“ afirmă, că cercurile guvernamentale maghiare simțesc o slăbire a înfrîurii Maghiarilor, aceasta o dovedește discursul ce l'a ținut contele Ludovic Tisza înaintea alegătorilor sei din Seghedin, precum și atitudinea dîrului „*Nemzet*“. Toate eforturile de 20 ani ale Maghiarilor, — dic „*Narodni Listy*“, — toată presiunea și toate persecuțiunile naționalităților nemaghiare, au fost muncă zadarnică. Maghiarii se simt astăzi după 20 de ani de stăpînire tot atât de slabi și neputincioși în fața raporturilor din Europa, precum au fost la începutul erei nouă, care a fost introdusă prin transacția cu Beust. Noi totdeauna am simțit, că cântarea maghiară astfel se va sfîrși. Foarte des am primit din gura țeranilor slavi, la întrebarea noastră, că ce progres face maghiarismul în scoalele populare slave, răspunsul: Aș, cu maghiarizarea e halal. Copiii, ce e drept, trebuie să învețe ungurește, însă abia părăsesc scoala, nici că se mai gîndesc la ungurie. Dovadă, că limba maghiară nu înseamnă nimic în lumea aceasta. E lucru

cunoscut, că în urma presiunii Maghiarilor, limba germană nu numai că se răspîndește mereu în Croația, ci chiar Pesta și Buda nu pot să împedeze lăfșirea ei. Apoi ce te mai miri, că Maghiarii își simțesc slăbiciunea? Dacă actualul guvern din Ungaria ar voi binele propriului popor, atunci ar trebui să schimbe politica, atât față de naționalitățile nemaghiare cât și față de ceaaltă jumătate a imperului. Însă o astfel de schimbare a politicii nu se vede până acum prin nici un semn.

După ce a sosit la Constantinopol răspunsul lui Bismarck, s'au ținut acolo mai multe conferențe minișteriale, al căror rezultat a fost, că i-s-a așternut Sultanului un Marbata. Acesta era să cuprindă ca răspuns declarațiunea, că Poarta nu a avut de gînd a face proiectul rusesc drept al seu, ci s'a vădut numai silită, a așterne proiectul Germaniei, în scopul de a câștiga eventuala mijlocire a acesteia. Se vede însă, că proiectul acesta nu a primit aprobarea Sultanului, căci ministrii comisiunei bulgare au fost chemați la palat, unde au conferit lung timp sub presidența Sultanului. Nu se știe încă rezultatul acestor conferențe, se crede însă, că Poarta nu va întreprinde deocamdată nici un pas. Se tem însă cei din Stambul, ca nu cumva Rusia să-i facă răspunșabili pentru trăgănarea lucrului și să se afle Rusia îndemnată a lovi pe Turcia foarte simțitor prin constrîngerea de a plăti în grabă restul ce a rămas dator de despăgubirea de războiu.

Cercurile guvernamentale din Sofia spun, că acușățiunile ce i-se fac prefectului Mantoff ar fi exagerate; ce e drept, funcționarul acesta nu s'a folosit în comunicațiune cu vice-consulii din Varna, de formele cuvenite, guvernul bulgar neagă însă toate celelalte fapte de care Mantoff este acuzat. Nu numai consulii germani și francezi s'au plîns în contra lui, ci și vice-consulul englez a adresat consulului general englez din Sofia un raport despre atitudinea lui Mantoff. Guvernul bulgar are de gînd — se dice — a cere dela guvernul englez introducerea unei contra-anchetă. Bulgarii cred, că toată afacerea consistă într-o neînțelegere care s'a înlăturat prin satisfacțiunea mult puțin completă, ori apoi Germania s'a înțeles cu Rusia a exploata incidentul acesta și a-l folosi pentru rezolvarea cestiunii bulgare.

Blocada porturilor bulgare pusă în vedere de către Germania nu spărie mult pe Bulgari, cercurile diplomatice însă cred, că o eventuală acțiune a Germaniei va avea drept urmare o pozițiune activă din partea Turciei.

Într'aceea o depeșă din Berlin anunță, că scirea adusă de „*Temps*“, că Germania nu se poate mulțumi cu satisfacțiunea dată pentru afacerea din Ruscuc, de către guvernul bulgar — se confirmă din parte oficială. Că se vor trimite

ori nu la porturile bulgare năi de războiu germane, nu e încă lucru sigur, sigur e însă, că afacerea aceasta rămîne între Germania și Bulgaria și nu are nimic a face cu raportul ruso-bulgar.

În Bulgaria s'a introdus earăși cenzurarea preventivă a ziarelor. Zankoff nu se află între emigranții, cari au cerut dela guvernul bulgar permisiunea a se reîntoarce în patrie. El petrece și acum la Constantinopol.

Împăratul Wilhelm s'a reîntors Sâmbătă seara la Berlin fără-ca să se fi întîlnit cu Țarul. Vorbînd despre ideea întrevederii dîrului „*Nord*“ dice, că o astfel de întîlnire nu ar fi avut nici atunci o importanță politică, dacă ea s'ar fi realizat. Nu poate fi vorba nici de încheierea unui nou tractat între Rusia și Germania, de vreme-ce Rusia urmărește o politică liberă și această politică o ține de corespunțătoare intereselor sale. Dealtmîntrelea întîlnirea suveranilor a pierdut orișice importanță. Chiar și întîlnirile din Skierniewice și Kremsier au rămas fără rezultat.

„*Vossische Zeitung*“ încă tot nu a pierdut nedejdea că întîlnirea Împăratului Wilhelm cu Țarul Alexandru III se va mai pute întîmpla. Altcum o depeșă din Copenhaga anunță, că Țarul s'ar fi aflat în 17 l. c. n. pe Derșava, naia care avea să-l aducă la Swinemünde.

Correspondență particulară

a „*Tribunei*“.

Abrud, 3/15 Septembrie 1887.

Deschiderea solemnă a scoalei de fete române din Abrud s'a făcut Duminecă în 11 Septembrie st. n. a. c. După fînitul cultului divin s'a celebrat sfințirea apei în sala de propunere fiind prezenți: membrii comitetului și un frumos public compus din membrii reuniunii femeilor române, mai mulți bărbați inteligenți și din popor și vre-o 40 copile insinuate ca eleve. La sfințirea apei s'a făcut rugăciune pentru toți, cari au contribuit în vre-un mod spre scopul reuniunii, terminându-se rugăciunile și ceremoniile rituale, președinta a ținut o vorbire acomedată, amintind pe scurt momentele mai însemnate din activitatea reuniunii, cam cu aceste cuvinte:

Onorați domni! Stimate doamne! Lipsa unei scoale de fete române în Abrud s'a simțit de mult! . . . încă pe la anul 1868 se ventilase ideea, a se înființa o atare scoală, s'au arangiat mai multe petreceri și reprezentațiuni teatrale spre a se înființa un fond pentru acel scop; vîdînd însă, că pe această cale nu se poate ajunge rezultatul dorit așa curînd, m'am pus în conțelegere cu doamnele din Abrud și giur și ne-am constituit într-o reuniune pentru înființarea unei scoale de fete române în Abrud.

Prima adunare de constituire s'a ținut în 26 Decembrie 1880, prezentându-se tot atunci și un proiect de statute, și primindu-se cu unele modificări, s'au subșternut la înaltul minister spre aprobare, după mai multe rugări făcute pe la

oamenii mai cu influență, la doi ani de dîle le-am primit fiind provădute cu clausula de aprobare, de către înaltul ministru de culte. După care în adunarea generală ținută la 7 Maiu 1882, ne-am constituit definitiv, alegîndu-se: un comitet de 15 membri, între cari o presidentă, vice-presidentă și o casieră, lîngă aceste un secretar și 4 bărbați de încredere.

Acest comitet, n'a lăsat nici o ocaziune binevenită, ci a cercat toate mijloacele cuvinșcioase, arangînd: baluri, maiaturi, și tombole în favorul acestei reuniuni; astfel prin stăruință neîntreruptă, prin o lucrare continuă cu abnegațiune deamă de o cauză atât de sfîntă, fiind spriginite la ajungerea scopului sublim, ce-l urmăream și de către toți onorabili domni și stimatele doamne și domnișoare, care sciu a se interesa de cultura femeii române precum și de către onorabila societate a fodei „*Concordia*“ din Bucium și a altor fode minerare, aproape la 7 ani, am ajuns la plăcuta pozițiune de a ni se realiza scopul dorit. — În 27 Iunie a. c. s'a publicat concursul pentru postul de învățătoare, la care au concurs 4 inse. În ședința dela 10 August s'au ales în unanimitate — de învățătoare domnișoara Maria Conțan, carea primind cu mulțumire s'a prezentat în mijlocul nostru.

Frumoasele documente ce și le-a subșternut la concurs, precum și informațiunile, ce le-am primit pe cale privată, mă îndreptătesc a crede, că, domnișoara învățătoare, va scii să-și implinească oficiul cu abilitatea și deligența recerută; așa căt rezultatul, ce-l va arăta cu finea anului școlastic, fi va servi spre onoare, ear' nouă și părinților spre bucurie. Ca pe atare vi-o recomand, rugîndu-vă, atât pe stimatele membre, cât și pe onorații părinți, ca să o întîmpine cu cuvenita încredere, sinceritate și bunăvoință, și cu acestea declar scoala de fete elementară română din Abrud — deschisă pentru Abrud — Abrud-sat și giur. (Urmează repeșite urări de „să trăiască“ !)

La vorbirea președintei a răspuns dl paroch Dionisiu Adamoviciu, arătînd, că dacă popoarele antice, și ca păgâne, au scuit să prețuească virtutea femeii, cu cât mai vîrtos se cuvine aceasta nouă, cari sîntem luminați cu lumina principiilor creștinesci, și mai ales aflîndu-ne în secolul al XIX, secolul luminii și al civilizațiunii.

Arată mai încolo, ce binefacere este — pentru poporul român — această scoală de fete; și de aceea, mulțumind — în termeni tare măgulitori — doamnelor membrii din comitet și cu deosebire — d-nei președintă — pentru jertfele aduse spre înființarea acestei scoale, lucrînd cu o abnegațiune rară, de multe-ori cu expunerea sănătății o asigură despre stima, simpatia și încrederea, ce i-s-a câștigat la poporul român din Abrud și giur, prin atari fapte nobile și salutare, și că și pe venitor, — în ninsușele sale pentru atari fapte mărețe, — va fi ajutată și spriginită de către toți (urmează repeșite urări „Să trăiască“.) După care ceremonia deschiderii sa terminat, ducînd cu sine unul fiecare cele mai dulci suveniruri de satisfacere și mulțumire pentru trecut, și speranța în viitor

Până în prezent sînt inserise 52 eleve, și inserierea se continuă mereu. — Înainte cu D-zeu

Alexandru Ciura.
secretar.

atât de frumos încât el fu silit de a-i răspunde și de a o duce în sură, unde jupânul Barbeau avea de lucru. Mica Fadetă, rugînd atunci pe jupânul Barbeau de a o duce într'un loc unde ea ar pute să-i vorhească ceva mai în taină, el închise ușa dela sură și îi dîse să-i spună tot ceea-ce ea dorește.

Mica Fadetă nu-și perdă curagiul, vîdînd privirea rece a jupânului Barbeau. Ea se aședă pe o grămadă de paie și el pe o alta, și dînsa îi vorbi astfel:

— Jupâne Barbeau, deși fie iertată bunica-mea a avut necaz pe d-voastră și d-voastră desgust pentru mine, totuși este adevărat, că vă cunosc ca omul cel mai drept și cel mai sigur din tot satul nostru. Nu mai rămîne nici o îndoială despre aceasta, și bunica-mea chiar cu toate, că vă desprețuia, pentru-că erați mîndru, recunoscă în d-voastră dreptatea. Mai mult încă eu am făcut, după-cum scii, o prietenie de mult cu fiul d-voastre Landry. El i-mi-a vorbit adese-ori de d-voastră, și sciu dela el, mai bine ca dela oricare altul, ceea-ce sînteți și ceea-ce prețuiți. De aceea vin să vă cer un serviciu, și să vă dau încrederea mea.

— Vorbesce, Fadetă, — răspunse jupânul Barbeau; — n'am refuzat nimănui sfaturile mele, și dacă e ceva ce conștiința mea nu mă opresce atunci te poți încrede în mine.

— Eată ce e, — dîse mica Fadetă ridicînd coșul și punîndu-l pe genunchii jupânului Barbeau. Fie iertată bunica-mea a câștigat în viața ei, vindecînd și vîndînd leacuri, mai mulți bani

decum s'ar fi gîndit cineva; și fiindcă ea nu cheltuia aproape nimic și nu punea banii nicăiri, nu putea nimeni scii, ceea-ce avea ea într'o gaură din pivnița sa, pe care ea i-mi-a arătat-o adese-ori dîcîndu-mi: Când n'oi mai fi pe lume, aici vei găsi tu ceea-ce eu voi fi lăsat; acesta este avutul teu și al fratelui teu, și dacă vă lipsesc de multe acum, e pentru-ca odată să vă fie cu atât mai bine. Nu lăsa însă, ca oamenii legii să pună mîna pe cele ce vei găsi aici, căci vor mîncea avutul vostru. Păstrează, ascunde, ca să te folosești la dîle de bătrînețe și să nu suferi nici odată lipsuri. (Va urma.)

Correspondență română din America.

(Urmare.)

10 August.

La 6¹/₂ o pînză este întinsă și umflată de vînt; valurile sînt mai mari ca aseară, orizontul este limpede și soarele foarte luminos se uită drept după noi. Până când sirena sună 12 oare mai nici o schimbare; atunci se așează indicația dîlei:

Latitudine 50°41 W.

Longitudine 25,12 N.

Distanța parcursă în 24 oare 421 mile.

De parcurs 2277 mile.

Nimic extraordinar, afară de trei vase cu cari ne-am întîlnit: unul pe la 7 oare dimineața se vedea pe departe spre Sud; altul pe la 4¹/₂ p. m. departe ca 2—3 ch. m., cu care s'a salutat bastimentul prin ridicare de trei-ori de steag;

era o corabie franceză, care mergea încet cu ajutorul pînzelor; ear' altul pe la 8 oare seara s'a vădut departe prin o lumină albă mare ce purta în frunte și alta albastră laterală a trecut la nordul nostru; a fost salutat de bastimentul nostru cu trei focuri colorate, indicînd colorile franceze, dar' la care salut vaporul trecător aproape de noi n'a răspuns; aceasta însă a spus în de-ajuns, se dîcea, că este un vapor englez.

*

11 August.

Dimineața la 6¹/₂ oare ploua tare. Barometrul cade repede; se șoptește: Tempestă.

Cuvîntul căpitanului este: Nu cred.

Se întinde un cort pe podul de sus, dar' îndată se ridică, căci încurcă mersul vaporului din cauza direcției ce luase vîntul.

Preocupația de tempestă crește, șoptele se înmulțesc; lumea fuge, căci atmosfera se întuneacă de nu se mai vedea la un ch. m., valurile se ridică spumînd cu furie, vasul basculează, se lăsa din când în când și pe coaste; mulți alunecă în acel moment pe pod; scaunele nefixate fug la margine și mulți cu scaun cu tot alunecă la marginea podului.

Am fost unul dintre cei ce n'am părăsit podul și am observat alergînd în toate părțile.

Vîntul a mai crescut și cu el și efectele lui asupra mării. Valuri de 2—3 metri înalte, cu basa colosală, când se loviau trimitea până peste vapor un nor de apă pulverizată, ear' cari se depărtau lăsan o vastă vale între ele. După cum vaporul căde în vale sau se întîlnia cu valuri înalte executa oscilațiuni, cari ne produ-

ceau un sentiment neexprimabil, dar' care la unii este răul de mare. Vuetul valurilor sparte de Gasconia, sfîrșitul spumelor și norii de praf de apă ce aruncau în atmosferă și pe noi dau imaginea unui viscol pe uscat.

Cu toate acestea Gasconia, nu-și schimba un moment nici direcția, nici înșeala.

Sirena ne spune 12 și eacă indicația dîlei: Latitudine 50°13 N.

Longitudine 36°22 V.

Distanța parcursă în 24 oare 432 mile.

Distanța de parcurs 1845 mile.

Această încercare de tempestă pe la 4 oare crește. La 5 oare abia am putut mîncea, scoborîndu-ne și urcîndu-ne cu multă osteneală și îngrijire ca să nu venim preste cap.

Am luat cafeaua pe cuvertă acoperit în tartan sub umbrelă și după o mare luntre.

Aici ne uda valurile, cari ne aruncau nori de praf de apă, dar' contracția tîmpelor cu amețeală și sfîrșenia nervoasă sub influența răceii nu erau mai puțin supărătoare.

Ce groază era în partea nordică a bastimentului unde nu era cu puțință să treacă cineva, căci ar fi fost spulberat în Ocean; în parte sudică, mai adăpost, ne trebuia să ne ținem bine pe scaune legate, căci puteam aluneca pe pod, care se inclina până puteam atinge cu mîna creasta unor valuri. Pe podul de jos, ocupat de emigranți, aușia la unele inclinații pe coastă ale bastimentului un chiot general: un val ajungea până pe pod și gonja lumea. Urletul valurilor sfîrșitul spumei lor, șueratul vîntului, care ne

Cronică.

Din cauza sfintei sărbători de mână numărul proximal „Tribunei“ va apărea numai Mercuri seara.

Isvoare de venit pentru „kultur-egyilet.“ Cu ocazia venirii Maiestății Sale, în Cluj se vor așeza tribune în diferite locuri ale orașului, și cei-ce vor avea poftă să se suie pe aceste tribune vor plăti o anumită taxă. Tariful locurilor nu ni-e cunoscut, dar cunoscut ne este, că venitul curat din banii adunați e destinat pentru „kultur-egyilet“.

Păduri aprinse. Telegrama din Pojon ne anunță, că 25 jugere de pădure de pe moșia principelui Pálffy au ars de tot, căci focul nu s'a putut localiza.

Epilog la procesul lui D. Starcevic. Am făcut amintire, că Starcevic s'a purtat într'un mod dur și a dat răspunsuri puțin calificate președintelui de instrucțiune, când i-s'a pertractat afacerea la tribunalul din Agram. Asupra acestei purtări aspre, a adus tribunalul un concludus judecătoresc, în urma căruia Starcevic a fost judecat pe cale disciplinară la trei zile de post, adică trei zile să sufere foame, ca să se dede cu ordinea.

Poetul Eminescu s'a reîntors zilele trecute la Botoșani venind dela Viena. Nenorocitul poet se află într-o stare de tot slabă și, după-cum anunță „Curierul Român“ din Botoșani, medicii și-au pierdut toată speranța de a-l mai scăpa de moarte.

Un vice-consul curentat. Prin cercurile sociale din Budapesta a produs o rea impresiune scirea, că fostul vice-consul austro-ungar din Belgrad, Sigismund Bellágh, e urmărit de poliție, pentru-că dînsul a înșelărat bani oficioși și apoi a fugit. Organele polițienesci credeau, că el va merge la Budapesta, dar mai probabil e că dînsul a fugit în Franța. Tribunalul din Budapesta a publicat deci curentarea lui Bellágh. El e de 30 ani, de statură înaltă și corpulentă și vorbește limba maghiară, germană și sârbescă.

Fortificații nouă. Foile poloneze aduc sciri meru, că din interiorul Rusiei vin neconșit lucrători, ca să ducă în îndeplinire fortificațiile dela Rovno. Să clădesc magazine nouă, casarmă și alte edificii militare, întăresc apoi numitul punct cu o grabă uimitoare. Întăriturile Varșoviei sînt gata cu totul și bastioanele sînt încheiate.

Înaintări și decorațiuni în armata Rusească. Din Petersburg se anunță diarul „Pol. Korr.“, că Țarul Alexandru cu ocazia onomasticii sale a făcut înaintări însemnate între generali sei. Au fost înaintați la rang de general locotenent trimisul Rusiei contele Paul Schuwalof și șeful stabului general Obrutscheff. Dintre coloneli au ajuns rangul de generali-maiori foarte mulți, între dînșii e și cunoscutul principe Nicolau de Mingrelia, care astăzi e general maior de cavalerie în rezervă. Intre cei cari au primit cele mai înalte ordine rusesce e și guvernorul din Varșovia, apoi contele Gurko, care a fost decorat cu ordul așa numit „Alexandru Newski“.

Cresce grozav holera prin Italia; miseria e la culme. În Neapol a mai scăzut mortalitatea, dar a crescut în Castellamare, unde se îmbolnăvesc pe 35—40 de oameni și jumătate din ei mor. Din anul 1885, de când cu holera în Neapol, nu s'a vădit încă luând holera un caracter așa înspăimîntător ca acum în Messina.

svîrlea până unde eram pitiți apa pulverizată, turbioane ce denunța o violentă luptă a Oceanului agitat cu bastimentul, luptă chiar interesantă de observat.

Gasconia însă este neclintită în direcția și iuteala ei, elicea-i face, ca totdeauna, 58 revoluții pe minut, — pe care numărându-le petrecem. Valurile furioase, nu-i face altceva, decât o sillesce să basculeze când cade într-o vale dintre valuri sau trebuie să taie un val ce o întîmpină, ori se încline pe coaste, atunci când vîntul împinge transversal sub ea un val puternic.

Așa am observat lupta până la 9¹/₂, când am ajuns în cabină numai cu multă luptă ca să nu-mi sparg capul de sălile dintre cabine, unde ne pierdeam echilibrul în mișcările ce ne amețeau ale bastimentului.

Am adormit într-o legănare amețitoare!

Cât va fi continuat agitațiunea mării nu știu.

A doua zi la 5¹/₂ totul este destul de calm, atmosfera limpede și soarele vesel privește drept după noi.

Pe la 6 oare, în mare depărtare, vedem un vapor, care după o oră dispăre.

Am petrecut destul de bine ziua până după amiază.

La 12 se afișează indicația dela 12 August. Latitudine 49°07 N.

Longitudine 46°16 V.

Distanța parcursă în 24 oare 401 mile.

Distanța de parcurs 1444 mile.

Cătră seară vîntul dela nord sufla mai puternic; vaporul se lăsa pe coasta sudică atât

Casurile de holera se urcă aici pe 41 la 350, dintre cari 270 sînt urmate de moarte. Epidemia tot crește și bietul popor e desperat cu totul.

Pontificele roman și ministrii turcesci. Se telegrafează din Constantinopol, că pontificele Leon XIII a trimis diferite ordine înalte ministrului turcesc de interne, Munir-pașa, apoi ministrului de culte Munif-pașa, precum și altor funcționari mai de frunte din Turcia.

Earăși un teatru ars. Foile din Franța aduc scirea, că în Calais s'a aprins edificiul teatrului de acolo în 14 l. c. pe la 1 oară după mezul nopții. Oamenii nu s'au periclitat; edificiul însă a fost consumat de flăcări, cari au ținut neconșit până la 4 oare dimineața. Nu s'a putut mîntul nimic; din pomposul edificiu numai ruinele zidurilor au mai rămas.

Scie Turcul să se ajute! Guvernul turcesc a comandat mai multe mii de puscii sistemul Mauser, dar bani ca să le plătească nu mai are. S'apropie timpul se achite o rată din acei bani și guvernul scie ce se face și cum se lucre ca să poată solvi rata. După-ce puscile sînt a le guvernului și funcționarii turcesci din țeară tot ai guvernului sînt, n'a fost rău chip-zuit lucrul, ca guvernul să detragă leftele tuturor funcționarilor de pe luna lui August și să plătească cu ei puscile. Bine merg lucrurile când merg turcesce!

Bibliografie. „Convorbiri Literare“. Apare la 1-iu a fiecărei luni în București, 1 Septembrie 1887. Anul XXI. Nr. 6. Sumar: G. Lahovari: Hărții vechi. — Wilhelm de Kotzebue: Lascăr Viorescu. (Urmare). — Lazăr Săineanu: O pagină din istoria medievală. (Sfîrșit). — Schiller: Maria Stuart, (Actul V). Trad. metrică de I. Negruzzi. (Sfîrșit). — M. Gregoriadi de Bonachi: Umbra serei... (Poesie). — I. Negruzzi: Necrolog, George Crețianu. — Bibliografie.

Asociațiunea învățătorilor

gr.-or. români dela scoalele nat. rom. din fostul regiment rom. ban. Nr. 13.

Cetim în „Biserica și școala“:

Despre adunarea generală extraordinară a acestor învățători, ținută în 25 August n. a. c. cu privire la cele petrecute și la deciziunile luate am fost publicat în nrul 33 al acestei foi o notiță scurtă, promițînd totdeauna, că vom vorbi mai special despre această asociațiune.

Asociațiunea aceasta s'a înființat la stăruința fostului director al scoalelor rămîne din conșinul militar bănățean, a în domnul reșosatu-lui Nicolae Andreevici, mai tîrziu protopresbiter gr.-or. al Caransebeșului, chiar în acel an și în acel timp, când s'a reactivat și episcopia Caransebeșului. Statutele acestei Asociațiuni sînt date din Caransebeș 1 Iunie 1865 și prevădute cu clausula aprobătoare a înaltului minister de războiu din Viena ddo 7 Iulie 1865 desp. 10 nr. 2301, ear' diploma imperială-regală relativă la reactivarea episcopiei Caransebeșului este datată din 6 Iulie 1865.

Am aflat de lipsă a accentua această împregiurare pentru-ca să se scie cauza, de ce episcopia Caransebeșului n'a ingerat și nu a putut ingera la compunerea statutelor din cestiune.

Scopul acestei asociațiuni este dezvoltarea culturii spirituale și științifice a învățătorilor rom. gr.-or. din fostul regiment prin studierea mai deaproape a limbii și literaturii naționale române cu înființarea unei biblioteci cu cărți deocamdată de cuprins strîns pedagogic și istoric. (§§-ii 1 și 3 din statute).

Preșidiul acestei reuniuni atât în adunările generale, cât și în comitetul administrativ a fost

de mult, că scaunele fug. Servitorii aleargă să le fixeze, trecătorii pe pod cad și se rostogolesc până la margine, un chiot și un haz general se aude pe tot podul.

Unele părți ale Oceanului prezenta un reflex curat argintiu, acolo unde ajung rațele soarelui pitit după un nor.

La sîntitul soarelui, când la roullet sau lăsarea bastimentului pe coastă, este foarte mare, se vede la Apus un fenomen admirat de foarte mulți, cu care ocaziune sînt multe alunecări și căderi, în momentul șovăirii Gasconiei; soarele este colosal, fără rațe superătoare pentru ochi, auriu deschis, se precipită repede drept un nor, care ocupa marginea orizontului.

Dar în timpul mesecii ce răsturnări de păhare etc., câte farfurii sparte, ce sgomot în bufeturi și la bucătărie când bastimentul se lăsa pe coastă!!

În cabine s'a luat de mulți măsuri contra răsturnării posibile din pat. Am pus o scândură la marginea unui pat strîmt, cum se găsesse numai aici și am dormit fără să pot să mai schimb poziția luată.

Am adormit în sgomotul obiectelor ce se rostogolia prin dulapuri și după mese, în părăit-păreților cabinelor, în urletul valurilor, sfîrșitul spumei lor, în vuetul și detunările mașinei în cutremurul vasului și oscilațiunile lui, când pe coaste, când în sensul cursului seu.

(Va urma.)

concrețut vice-colonelului sau substitutului seu, ear' în comitetul administrativ prelungă ceialaltă 6 membri aleși tot din teritoriul alor 2 companii unul, aveau să funcționeze ca membri naturali, directorul scoalelor naționale din învățătorul primar al scoalei capitale populare din Caransebeș. (§§. 17 și 21 din stat.) Acești trei membri naturali ai comitetului administrativ aveau să fie inima și sufletul adunării. Din anul 1865 până în anul 1872 acest organism a funcționat pe cât s'a putut de regulat.

Este însă tuturor cunoscut, cât de repede așa dîcînd în ruptul capului s'a desființat fostul conșinul militar bănățean în anul 1872. Ne mai existînd acum vice-colonel; societatea era lipsită de președinte și în urma celorlalte înnoiri și reforme și de ceialaltă doi membri naturali ai comitetului administrativ.

Avea și actele societății să păstrau acum la ultimul inspector școlar pensionat al fostului regiment, la dl George Scherbauer, deoarece-asupra statutelor reuniunii revădute și seformate în o adunare generală a învățătorilor din 18 Maiu 1875 și subternute spre aprobare prin inspectorul școlar susnumit la locurile mai înalte, n'a sosit nici până astăzi adecă nici după 12 ani vre-o rezoluțiune mai înaltă*.)

Dl fost inspector școlar G. Scherbauer, dorind a-și strămuta domiciliul defenitiv din Caransebeș a predat în decurgerea anului curent actele și averea societății membrului ales în comitet în anul 1875 dlui Ilie Curescu, carele apoi în înțelegere cu unii membrii ai fostului comitet a fost convocat amintita adunare generală extraordinară.

Avem încă a observa, că membrii comitetului administrativ aleși în anul 1875 pe baza statutelor vechi pe trei ani au primit mandatele lor de expirare încă din anul 1878.

Chemarea adunării generale ultime era deci a afla că și mijloacele spre a eși înainte de toate din acest labirint de impasuri și a aduce în ordine averea societății.

Ca părere de rîu însă am observat, că învățătorii prezenți erau neinformați despre starea lucrului și cu totul neorientați în cestiune, de aceea aproape 3 oare s'a tot discutat, de unde și cum să se înceapă lucrarea.

Dl învățător din Mehadia N. Grama, care totdeauna a fost onorat cu misiunea de notar ad hoc al adunării, nu voia să intre în meritul cestiunii, ci propunea numai alegerea a unui comitet, care să revadă noștile și averea reuniunii și să raporteze unei alte adunări generale.

Dl fost profesor la școala de regiment Ilie Curescu apără însă cu succes opiniunea majorității învățătorilor, ca să se aleagă un comitet provisor administrativ, care prelîngă purtarea agendelor curente ale societății să caute, unde zac statutele modificate din anul 1875 și eventual să facă propuneri motivate în privința existenței și mai departe sau a încetării acestei societăți. Precum am amintit în acest comitet s'au ales domnii învățători: Rădoiu din Borlova, Talpeș din Cornereva, Craia din Rudăria, Seracin din Vălișoara, Balint din Ciuta și dl propunător Ilie Curescu. Acest comitet este tot deodată plenipotențiat a lua la reviziune prin un sub-comitet al seu rațiunile și averea societății, apoi a licuידa cu debitorii societății capitalele împrumutate și interesele acestor capitale, respective ale asigura avînd comitetul provisor a subșterne raport detailat adunării generale proxime, care își rezervă dreptul de a aproba ulterior sumele din capitale sau interese; care din motive sontoice și ponderoase vor fi a se șterge, eventual a se ierta debitorilor.

Cu acestea adunarea generală din cestiune și-a terminat de astăzi chemarea ei, alegînd în comisiunea pentru autenticarea protocolului pe demnii: G. Scherbauer și Ioan Bartolomei.

Rămîne, ca dl notar Grama să compună cât mai curînd protocolul adunării generalu pentru autenticarea lui ca nu cumva și din această cauză să se mai amîne începerea lucrării și astfel capitale și interese, cari astăzi pot fi sigure, mîne poimîne să devină nesigure.

Precum sîntem însă informați, comitetul provisor cel nou administrativ s'a întrunit Joi în 3/15 Septembrie sub președința Magnificenței Sale dlui inspector regesc școlar al comitatului Caraș-Severin Francisc Suttag și alegîndu-și cassar și notar a decis deocamdată, ca toți debitorii fundațiunii să fie provocați a se declara cum și la cari termine doresc ei să regeleze, respective, să replătească împrumuturile acordate cu interesele obveninde. Declarațiunile vor avea a se subșterne dlui inspector școlar susnumit, care apoi va convoca de nou comitetul spre deliberare.

Noi dela noul comitet așteptăm cu tot vîntul, ca dînsul după-ce va fi limpede de cestiunea averii să se ocupe serios și cu toată maturitatea, dacă reuniunea din cestiune poate să-și mai ajungă astăzi între împregiurările, în care se află ea, scopul prefapt în statutele ei din anul 1865 și eventual și chiar al acelor din 1875 și apoi în cas afirmativ a face proxime adunări generale, propuneri corespunzătoare, prin cari să se poată ajunge acel scop.

Noi de astă-dată ne reținem a ne da părerea, pentru-ca să nu ni se impute, că am împus părerea noastră cuiva, sau că chiar agîtăm. Pe noi ne conduce în cestiune numai interesul de a vedea cauza aceasta scoasă din labirintul, în care se află ea astăzi fără cea mai mică vină a învățătorilor. —

*) Dovadă evidentă că îngrijire au cei de sus de dezvoltarea și cultivarea învățătorilor români.

Varietăți.

(O vorbire a lui Bismarck.) Pre când se întorcea principele Bismarck dela Kissingen l-au întîmpinat la gara din Halle o mulțime mare de popor cu strigăte de sănătate și mulți ani. Cu toții așteptau, ca Bismarck să se ivească în fe-reastra vagonului și să vorbească. Și într'adevăr faimosul cancelar s'a și ivit, a deschis fereastra și a dîs: „Ce? Voi de sigur gîndiți, că am să țin vre-o vorbire lîngă? Ei, sînt prea ostenit ca să fac aceasta!“ Și cu aceste vorbe principele s'a retras earăși în vagon.

(Regele Umberto ales de dînșitor.) La un mic cîtun aproape de Monza, s'a dat zilele trecute o sărbare cîmpenească, care s'a terminat cu un bal pe verdeață. Regele Umberto veni cu regina dela castelul lor la acest cîtun, ca să asiste la sărbare. Balul se termină ca de obicei cu un cotilion și arrangeatorul danțului pronunță parola: „Alegerea doamnelor!“ Atunci o fetiță sburdalnică cu ochi scînteietori și cu coade lungi atîrnate pe spate, se prezentă în fața regelui, făcîndu-i un compliment grațios. Regele nu scia ce însemnează această salutare, și care este dorința mititice; dar regina îi veni în ajutor, explicîndu-i: „Signorima face us de dreptul ei și te invită la danț“. Regele Umberto surprins dar mulțumit de preferența acordată lui, dîse fetiței: „Îmi pare foarte rău, că însu-mi nu pot accepta onoarea ce-mi faci, dar dă-mi voie să-ți present un substitut“. Cu aceste cuvinte făcu semn fiului seu, principelui coroanei, care duse pe d-șoara la danț pe iară verde.

(O poveste persiană.) Dl Anatole Francei într'un articol publicat în diarul „Le Temps“ asupra dlui Thiers ca istoric, povestesc următoarele: Când tînărul principe, discipul al doctorului Zeb, urmă tatălui seu pe tronul Persiei, chemă pe toți învățății din regatul seu și întrîindu-le dîse:

Doctorul Zeb, profesorul meu, mi-a spus că suveranii s'ar expune la mai puține greșeli dacă ar fi luminați de exemplul trecutului. Eacă pentru-ce voiesc să studiez anele popularelor. Vă ordon să compuneți o istorie universală și să nu neglijați nimic pentru-ca ea să fie completă.

Învățații făgăduiră și se puseră îndată la lucru. După treizeci ani, se prezentară înaintea regelui urmați de o caravană compusă de 12 cămile încărcate fiecare cu câte 500 de volume.

— D-lor, — dîse regele. — Vă rămîn foarte îndatorat, dar sînt prea ocupat cu afacerile guvernului. De altă parte pe când d-v. ați lucrat, eu am veghiat într'una, și presupunînd chiar, că am să mor plin de viață, nu pot nădăjdul să am încă timp să pot ceti o istorie atât de lîngă. Bine-voiți deci a-mi face din ea o prescurtare.

Academicianii lucrară încă 20 ani, apoi aduseră regelui 1500 volume pe trei cămile.

— Sire, — dîse decanul cu o voce slabă atât din cauza muncii cât și a vîrstei, — eacă noua noastră lucrare. Credem, că nu am omis nimic esențial.

— Se poate, — răspunse regele, — dar mai scurtați-o încă și nu întîrziți mult.

În adevăr, că ei întîrziară atât de puțin, încât nu se întoarseră decît preste 10 ani și de astădată numai cu o singură cămilă încărcată cu 500 volume.

— Mă măgulesc foarte, — dîse decanul, — că am putut prescurta cât se poate mai mult.

— Nu în deajuns, — răspunse regele. — Sînt la sfîrșitul vieții mele. Prescurtați dacă puteți cât mai mult, pentru-ca să știu mai nainte de a muri istoria oamenilor.

Preste 5 ani se văd decanul trecînd pe dinaintea palatului, mergînd în cărji și ținînd de căpăstru un măgăruș, care ducea pe spinare-i o carte mare.

— Grăbesce-te, — îi dîse un oficer, — regele este aproape să moară.

Într'adevăr, regele, care era pe patul seu de moarte. El privi pe decan și cartea lui cu o privire stînsă și îi dîse oftînd:

— Așa dar' voi muri fără-ca să știu istoria oamenilor!

— Sire, — răspunse decanul, aproape tot atât de muribund și dînsul, — voi să o rezumez în trei cuvinte:

Se născură, suferiră, muriră!

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Deva, 19 Septembrie n. Principele de coroană Rudolf a sosit aseară și a fost primit cu mare entusiasm.

Sofia, 19 Septembrie n. Sciri sosite din București spun, că emigranții bulgari ce petrec în Adrianopol au primit sume de bani însemnate. Răspunsul Germaniei încă nu a sosit, se vorbește însă, că Germania va cere satisfacțiune ecolatantă.

Constantinopol, 19 Septembrie n. Sultanul a respins hotărîrea conferenței ministeriale de a se trimite o notă nouă Austro-Ungariei, Engliterei și Italiei.

Sofia, 19 Septembrie n. „Tirnowska Constitutia“ nu mai apare.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 17 Septembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43.1/4 cr. până 44.— cr. unguresci grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 46.— cr. până 46.1/2 cr., marfă țerănească, grea 43.— cr. până 43.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară 45.1/2 cr. până 46.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 43.— cr. până 44.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., transito ușori 42.— cr. până 43.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 17 Septembrie st. n.

Timișoara: 48 77 3 83 37.

Viena: 12 44 66 39 32.

Cursul pieței din Sibiu

din 19 Septembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.70	vând.	8.72
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	11.25	"	11.30
Ruble rusești	"	1.11	"	1.11 1/2

Bursa de Budapesta

din 17 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.20
" " " 4%	87.10
" " hârtie " 5%	150.—
Împrumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune).	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune).	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune).	114.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	112.50
Losurile austr. din 1860	156.—
Acțiunile băncii austro-ungare	884.—
" " de credit ung.	285.75
" " " austr.	281.75
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.92
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	126.—

Bursa de Viena

din 17 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.20
" " " 4%	87.15
" " hârtie " 5%	150.—
Împrumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune).	98.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune).	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune).	114.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.20
" " " transilvane	104.80
" " " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.25
Rentă de hârtie austriacă	81.20
" " argint austriacă	82.60
Rentă de aur austriacă	112.45
Losuri austr. din 1860	136.20
Acțiunile băncii austro-ungare	889.—
" " de credit ung.	285.75
" " " austr.	281.60
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.95
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	125.95

Nr. 4426—1887.

[490] 2—3

Pertractare de ofert.

În 27 Septembrie la oarele 10 înainte de ameați se va ține în oficiul subsemnat o pertractare de ofert pentru luarea în lucrare a unei șosea nouă între Sibiu și Poplaca.

Ofertele făcute cu timbrul prescris și fiindu-le alăturat 5% din vadiu, în care mai sînt a se însemna în cifre și litere procentele, care oferentul voiesce a le lăsa, precum și declarațiunea, că oferentul cunoaște exact condițiunile de licitațiune și alte condițiuni speciale și că se supune acestor condițiuni, sînt a se înainta cel mult până la oarele 10 din ziua amintită la oficiul subsemnat.

Planul de lucrare, preliminarul cheltuielilor și alte condițiuni se pot vedea tot aici.

Sibiu, 14 Septembrie n. 1887.

Oficiul pretorial central.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

[455] 15

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termouri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1883 fl. 516,711.66	în a. 1869—1883 fl. 348,145.02
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
Suma fl. 617,757.15	Suma fl. 467,666.39

1,085.423 fl. 53 cr.

Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

605.053 fl. 64 cr.

➡ Prospecte și formulare se dau gratis. ➡

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Ștrada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 32

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 di a' lunei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, novele, romanuri, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiluliu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viorele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puile de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere invederită și apreată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Caprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot de-acolo se pot contrage împrumuturi în ori ce sume — pe lungă depunere de acții, scrisuri fonciare, obligațiuni de stat și alte scrisori de valoare.